

26.10.2000 г.

СПОРАЗУМЕНИЕ ЗА СЪТРУДНИЧЕСТВО

между

Прокуратурата на Република България и
Генералната прокуратура на Руската Федерация

Прокуратурата на Република България и Генералната прокуратура на Руската Федерация, по-нататък наричани Страни,

признавайки важността от укрепване и развитие на сътрудничеството в борбата с престъпността,

считайки, че това сътрудничество трябва да се осъществява по най-ефективен начин при спазване принципите на суверенитета и нормите на международното право,

с цел осигуряване защита на правата и свободите на гражданите, ръководейки се от положенията на Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси от 20 април 1959 година, Европейската конвенция за екстрадиция от 13 декември 1957 година и другите международни договори, отнасящи се до борбата с престъпността, страни по които са Република България и Руската федерация,

се съгласиха за следното:

Член 1.

В рамките на своите компетенции Страните ще си сътрудничат въз основа на принципите на равенството и зачитането на взаимните интереси.

Член 2.

Страните ще си оказват взаимна помош по въпросите на:

- борбата с транснационалната организирана престъпност, незаконното движение на наркотични средства и психотропни вещества, корупцията, незаконния трафик на оръжие, престъплението в сферата на

икономическата дейност, незаконната миграция, а също така и срещу други действия, които подлежат на наказателно преследване;

- извършване на прокурорско-следствена дейност, изпращане на материали, в това число и архивни;
- съдействие при издирването на лица, извършили престъпление, и на безследно изчезнали;
- размяна на информация за законотворческата и правноприложната дейност, данни за състоянието и тенденциите на престъпността;
- усъвършенстване на организацията, формите и методите на дейност на органите на прокуратурата.

Сътрудничеството се осъществява също чрез размяна на делегации с цел изучаване опита в работата, съвместно извършване на научни изследвания, провеждане на теоретични конференции, разработване на програми по актуални проблеми, представляващи взаимен интерес.

Член 3.

За изпълнение на настоящото Споразумение Страните се свързват непосредствено чрез Върховна касационна прокуратура на Република България и Генералната прокуратура на Руската федерация.

Член 4.

Сътрудничеството в рамките на настоящото Споразумение се осъществява на основание молби за предоставяне на информация или за оказване на правна помощ.

Член 5.

Молбата за оказване на правна помощ се оформя в писмен вид и трябва да съдържа следните данни:

- наименование на органа, към който тя е адресирана;
- кратко изложение на същността на делото, във връзка с което се изпраща молбата;

- фамилията, името, презимето на лицата, спрямо които е възникнала необходимост от извършване на конкретни действия, тяхното местожителство или местонахождение, вида на занятието им и други сведения, които са необходими за изпълнение на молбата за правна помощ;

- описание на обстоятелствата, във връзка с които се прави молбата за правна помощ.

Молбата за правна помощ трябва да бъде подписана от компетентно лице и заверена с печат.

Молбата за правна помощ се изпълнява не по-късно от един месец от деня на нейното получаване. В случай, че възникнат пречки за своевременното ѝ изпълнение, замолената Страна незабавно информира за това молещата Страна.

Член 6.

При изпълнение на молбата за правна помощ замолената Страна се ръководи от своето законодателство.

Изпращаните документи трябва да бъдат преведени на езика на замолената Страна.

Член 7.

Въпросът за разследване на престъпления, извършени на територията на двете държави, а също за надзор над следствието по тези дела, ще се решава по споразумение между Страните.

По предварителна уговорка Страните могат да извършват съвместни мероприятия в рамките на своите компетенции.

Член 8.

Представители на молещата Страна могат да присъстват при изпълнението на молбата за правна помощ.

Член 9.

Страните при необходимост взаимно си предоставят сведения за образуване на наказателно дело, а също за влизане в законна сила на присъда, произнесена срещу гражданин на съответната Страна.

Член 10.

Предаването на лица, извършили престъпление на територията на една от Страните и намиращи се на територията на другата Страна, се осъществява в съответствие с Европейската конвенция за екстрадиция от 1957 година и действащото законодателство на Страните.

Член 11.

Всяка от Страните предприема необходимите мерки за осигуряване конфиденциалността на информацията, получена от другата Страна, ако предоставилата я Страна смята за нежелателно нейното разгласяване.

Информацията и документите, получени в рамките на настоящото Споразумение, не могат да бъдат използвани без съгласие на замолената Страна за други цели, освен посочените в молбата и за които е дала съгласие замолената Страна.

Член 12.

Помощ в съответствие със Споразумението не се оказва, в случая, когато това противоречи на законодателството на замолената Страна или може да навреди на нейния държавен суверенитет или национална сигурност.

Член 13.

Разходите, свързани с оказването на съдействие, се поемат от Страната, на чиято територия те са възникнали.

Член 14.

Настоящото Споразумение не поставя пречки пред Страните за определяне и развитие на други взаимноприемливи насоки и форми на сътрудничество.

Член 15.

Всички въпроси, свързани с тълкуването и прилагането на настоящото Споразумение, се решават от Страните по пътя на преговорите, в хода на които могат да бъдат внесени изменения и допълнения.

Член 16.

Настоящото Споразумение влиза в сила от момента на подписването му от двете Стари.

Всяка една от Страните може да прекрати действието на Споразумението, като представи на другата Страна шестмесечно писмено предизвестие за това.

Подписано в София на 26 октомври 2000 година в два екземпляра, всеки на български и руски езици, като всеки един от тях има еднаква сила.

За Прокуратурата
на Република България

Главен прокурор на
Република България

За Генералната прокуратура
на Руската Федерация

Генерален прокурор на
Руската Федерация